Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України

№ 197 (697) ♦ Субота, 16 жовтня 1993 року ♦ Ціна 40 крб.

«Швидка» в полоні тріщин

Скільки ще протягне цей латаний-перелатаний роками РАФ «швидкої допомоги» — лише Господь знає. А тим, хто чекає на той РАФ щодня, щогодини, щохвилини, так хочеться жити. Невже хтось може пояснити їм, що кожен РАФ «влетить» сьогодні нашій медицині в десяток тисяч доларів, що йому треба шукати високоякісне пальне, що обладнання його вже давно застаріло.

Можливо, доречно сьогодні тому ж Міністерству охорони здоров'я зібрати в себе за «круглим столом» представників іноземних фірм-виробників легкового автотранспорту і запропонувати: влаштуймо конкурс на кращий медичний автомобіль для України. Певен: і німці, і японці все робитимуть, аби завоювати наш ринок, адже це — замовлення на роки.

Андрій ВОЛЯ.

Фото Вячеслава ПУШКАРЕВА, Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Тільки єдність і злагода порятують нас

Народ, хоч би яким він не був, з кого б він не складався, як би він не жив, — це завжди одна сім'я. Але, як у всякій сім'ї, повинно бути те єдине, що зв'язує більшість і без чого не може бути Родини.

Понад тисячу років таким родинним зв'язком між нами була та є Українська Православна Церква.

Її історичне минуле є доказом того, що віра, яка об'єднує народ України, не вмерла, а відроджується разом з нашою Державою.

Нехай кожна без винятку українська родина, нехай кожен без винятку громадянин в Україні усвідомлять, що не буде незалежної держави без міцної незалежної Православної Церкви.

Закликаю з усією відповідальністю поставитися до майбутнього Всеукраїнського Православного Собору, який має обрати Патріарха, духовного главу православної Родини.

Тільки найглибше взаєморозуміння, терпимість і злагода порятують Україну, порятують усіх нас.

Олесь ГОНЧАР.

Закордон нам допоможе

Президент України Леонід Кравчук прийняв групу представників австрійської фармацевтичної фірми «Берінгер Інгельхайм Фарма» на чолі з її генеральним директором Вольфом Реннером. У ході розмови було обговорено питання ліцензійного виробництва в Україні австрійських ліків і медпрепаратів.

* * *

З ініціативи українсько-канадського жіночого клубу та дружини Надзвичайного і Повноважного Посла Італії в Україні Роб Сурдо у київському кінотеатрі «Зоряний» розпочався збір коштів для закупівлі імпортних медикаментів, зокрема, інсуліну та протитуберкульозних і протидифтерійних вакцин. Акція відбувається водночас з тижнем італійського кіно. За словами її організаторів, добродійні внески допоможуть зменшити нестачу ліків і врятувати Україну від кризи в медицині. За статистикою, лише інсуліну Україні потрібно на суму близько 100 мільйонів доларів, а кількість дітей, хворих на цукровий діабет, щороку збільшується на 5—8 відсотків.

Анонс

Напевне, читач звернув увагу, що у сьогоднішньому числі газети аж три виступи відомих у державі урядовців — міністра фінансів Г.П'ятаченка, енергетики і електрифікації В.Семенюка, колишнього віце-прем'єр-міністра В.Пинзеника. Ми зумисне надрукували ці виступи в одному номері. Три точки зору, які охоплюють досить широку проблематику, допоможуть читачеві скоріше зорієнтуватися у складних сьогоденних процесах у нашій державі.

(Читайте 2, 3, 4 стор.)

Продиктовано в номер

Зустріч з послом

15 жовтня Голова Верховної Ради України І.С.Плющ прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла Чехії в Україні Павла Машу на його прохання.

Відбулася ділова розмова, під час якої порушувалися питання подального розвитку українсько-чеських взаємовідносин, інтеграції економіки, зміцнення міжпарламентських контактів, зокрема на рівні постійних депутатських комісій.

Ужгороду — 1100

Завтра Ужгород святкує 1100-річчя з дня свого заснування. Центральною подією торжества стане Народне віче з участю представників численних національно-культурних товариств, політичних партій та рухів, релігійних громад, котрі, можливо, хоч цього дня спробують знайти компромісні варіанти мирного співіснування. Відбудуться масові творчі зустрічі, диспути, відкриття та освячення меморіальних дошок відомим діячам краю — Федору Корятовичу, Олександру Духновичу, скульптурних композицій знаним живописцям Йосипу Бокшаю та Адальберту Ерделі, виступи кращих мистецьких колективів краю, інші заходи.

Президент України Леонід Кравчук привітав ужгородців та жителів краю з цим святом.

* * *

А напередодні свята в Ужгороді відбулася нарада заступників глав державних адміністрацій областей, Києва і Севастополя з гуманітарних та політичних питань.

Хто розкручує інфляцію?

121 банкір репрезентує інтереси українських банківських установ — членів і не членів Асоціації комерційних банків України — на II з'їзді комерційних банків, який працюватиме 15—16 жовтня у Києві в санаторії «Пуща-Озерна». Привітання учасникам з'їзду надіслав Президент України Л. Кравчук, який, зокрема, відзначив особливу роль банківської системи у формуванні ринкових відносин. З привітальним словом до з'їзду виступив Голова Верховної Ради України Іван Плющ, висловивши впевненість у тому, що цей форум сприятиме розгортанню ринкових реформ, він піддав гострій критиці практику зумисного притримування коштів підприємств, став на захист трудівників села, яких фінансисти інколи звинувачують у розкручуванні інфляції.

Куди дівається готівка?

Комерційні структури, торговельні організації не поспішають здавати готівку до банків, що порушує нормальний грошовий обіг, посилює темпи емісії. Так, протягом місяця з банків Донецької області «пішло» майже 700 мільярдів карбованців, а повернулося лише 300 мільярдів.

Куди діваються гроші? На це спробували відповісти відповідні служби Міністерства внутрішніх справ.

— Ми перевірили 60 тисяч об'єктів, у тому числі 38 тисяч магазинів, понад 10 тисяч комерційних структур, багато банків та їхніх філій, — каже заступник міністра внутрішніх справ Олександр Іщенко. — І з'ясувалося, що ними приховано 28 мільярдів виторгу. За результатами перевірки здано до банків майже 100 мільярдів карбованців.

Міністерство внутрішніх справ внесло до Кабінету міністрів свої пропозиції щодо розв'язання цієї проблеми.

ВР Криму: надано квоти, призначено вибори

Верховна Рада Криму гарантувала представництво у ній депортованих народів на один термін повноважень. 14 мандатів виділено для кримських татар і по одному — для вірмен, болгар, греків, німців.

Ухвалено також Закон «Про зміни та доповнення до Закону Республіки Крим «Про вибори Верховної Ради Криму», а також Закон «Про Президента Республіки Крим». На 16 січня 1994 року призначено його вибори. Вибори Верховної Ради Криму відбудуться 27 березня, того ж дня, що і вибори до ВР України. І парламент, і Президент обиратимуться терміном на чотири роки.

(Закінчення на 4-й стор.).

Спорудження терміналу

Учора Держкомітет України з нафти та газу підписав зі швейцарською фірмою «Сінгл Бой Мурінгз Інк Джей Пі Кенні Корпорейшн АГ» угоду про спорудження морської частини нафтового терміналу в районі порту «Південний». За угодою будівництво має бути завершене до кінця осені 1994 року.

Головна тема

«Однією з основних тем моїх переговорів з керівниками України буде проблема ліквідації 176 міжконтинентальних балістичних ракет і зняття ядерної зброї з 40 бомбардувальників дальнього радіуса дії», — заявив у Вашингтоні держсекретар США У.Кристофер, котрий планує відвідати наприкінці наступного тижня нашу державу. Важливо пересвідчитися, наголосив він, що виконуються зобов'язання щодо демонтажу ядерних озброєнь, які Київ взяв на себе.

А трошки раніше від свого шефа, наступного вівторка, до української столиці прибуде новий посол США в нашій державі Уільям Грін Міллер. Цю інформацію отримано від посольства Сполучених Штатів в Україні.

Переговори розпочалися в Донецьку

У шахтарській столиці відбувся перший етап переговорів між галузевими профспілками вугільної промисловості та Держкомвугілля України. Обговорено ряд принципових процесуальних питань, розпочато копітку роботу над текстом угоди майбутнього року, в основу якої покладені нині чинна безстрокова угода та численні доповнення до неї. Наступного тижня переговори мають продовжитися у Києві.

«ІНТЕГРАЦІЙНІ МІЖНАРОДНІ ЗВ'ЯЗКИ МІЦНІЮТЬ»

Саме на цьому наголосив Голова Верховної Ради України Іван Плющ, відвідавши торгову виставку Китайської Народної Республіки. Виставка знайомить українських підприємців з китайськими експортними товарами. І за задумом організаторів, Китайського Комітету сприяння розвитку міжнародної торгівлі та Торгово-промислової палати України, має надати діловим колам двох держав можливість обмінятися інформацією й сприяти розвитку торговоекономічного співробітництва.

Глава українського парламенту ознайомився із зразками продукції електронної, машинобудівної, хімічної, текстильної, харчової промисловості, а також з товарами народного споживання і виробами прикладного мистецтва.

З гордістю китайські організатори виставки показували макети першого особливого економічного району Шеньчжень і району економічного освоєння Пудун, що будується на території Шанхаю. При цьому Надзвичайний і Повноважний Посол КНР в Україні Чжан Чжень зазначив, що макет наглядно демонструє картину змін у його країні за умов нинішньої економічної реформи.

Особливо зацікавили Івана Плюща розділи експозиції, в яких представлена продукція машинобудування. Приємно було дізнатися, що китайська експортно-імпортна компанія автомобільної промисловості вже уклала з керівниками київських підприємств угоду, за якою буде створено спільне підприємство. Вже у цьому році воно розпочне складати мінітрактори, мікроавтобуси, машини «швидкої допомоги». Крім того, українські й китайські підприємці вже домовилися розпочати випуск електротехнічних товарів. Зокрема, акумуляторів і різних типів батарейок, яких, до речі, в Україні не виготовляють зовсім.

Слід зазначити, що значного поштовху розвитку українсько-китайських економічних відносин надали візити до КНР Голови Верховної Ради України І. Плюща і Президента України Л. Кравчука, які відбулися на початку цього і наприкінці минулого року.

— Я дуже задоволений відвіданням цієї виставки,— сказав Іван Плющ. — Українсько-китайське партнерство розвивається дуже швидко. Лише за півроку удвічі збільшилася кількість українсько-китайських спільних підприємств. Виставка стала місцем укладання серйозних контрактів, які сприятимуть розвитку української економіки, — зазначив глава парламенту України.

Ігор ЗАБІЛИК.

На щорічних Зборах Керуючих Міжнародного валютного фонду та групи Світового банку цього року виступив міністр фінансів України, Керуючий Міжнародного валютного фонду від України Г. П. П'ятаченко. Цей виступ викликав великий резонанс серед учасників зборів. Він посилив інтерес міжнародних фінансових організацій до нашої держави. Пропонуємо вашій увазі виклад виступу Г. П. П'ятаченка.

ЩО ДАВ ПРОМІЖОК ЧАСУ В ОДИН РІК?

Я хотів би зосередитись на третій групі питань, а саме тих, які стосуються світового економічного співробітництва та інтеграції, і пояснити деякі моменти, які, на мою думку, заслуговують на увагу. Хоча я посилатимусь на події у моїй країні, ця проблема є результатом аналізу загальних інтересів усіх країн, що складають нове та повне світове співтовариство і які зараз представлені у цих поважних організаціях.

УКРАЇНА НА ШЛЯХУ ДО РИНКОВОЇ ЕКОНОМІКИ СОЦІАЛЬНОЇ ОРІЄНТАЦІЇ

Україна є молодою суверенною державою і молодим членом Бреттон-Вуддських Угод. 24 серпня минула друга річниця незалежності України, а 3-го вересня — річниця вступу України до Міжнародного валютного фонду.

Які ж події відбулися в Україні за проміжок часу в один рік?

Перше. В Україні поглиблюється демократичний процес на законній конституційній основі. Мудре, незаперечне рішення парламенту про дострокові вибори 27 березня наступного року до парламенту і мудре незаперечне рішення Президента України про дострокові перевибори 26 червня наступного року є яскравим підтвердженням цього процесу.

Друге. В Україні не проглядаються реальні сили, які суперечили б обраному стратегічному курсові реформ на шляху до ринкової економіки соціальної орієнтації. Згода щодо процесу реформ набуває практичного значення навіть перед очікуваним результатом демократичних виборів, бо Президент Л. Кравчук перебрав на себе всю відповідальність за діяльність уряду, він очолить зусилля, спрямовані на негайну стабілізацію, здійснення заходів з впровадження реформ.

Третє. Визначилося зближення думок з фахівцями високих світових організацій в тому, що Україна має певні труднощі в проведенні економічних реформ, які обумовлені наявною структурою економіки. Це передбачає необхідність розроблення кращого механізму управління та підвищення дисципліни тих підприємств, які ще не приватизовані, а також урахування специфічного успадкованого тягаря великого військово-промислового комплексу, який потрібно поступово реорганізовувати шляхом конверсії або скорочення.

(Закінчення на 4-й стор.).

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

13 жовтня під головуванням першого заступника Голови Верховної Ради України В. В. Дурдинця відбулося засідання семи постійних комісій Верховної Ради за участю Міністерства економіки України та керівників Закарпатської області. На ньому розглянуто проект Закону України про спеціальну (вільну) економічну зону в Закарпатській області, підготовлений обласною Радою народних депутатів та обласною державною адміністрацією і доопрацьований відповідно до постанови Президії Верховної Ради робочою групою Верховної Ради і Кабінету міністрів України.

Проект закону ставить метою всебічне сприяння економічному розвитку Закарпаття, прискореному переходу області на ринкові засади і створенню експортного потенціалу, посиленню соціальної спрямованості економіки, збільшенню вкладу регіону в економічний потенціал України.

Передбачається відпрацювання організаційно-господарських форм високоефективного ведення виробництва товарів і послуг, системи заохочення іноземних інвестицій шляхом встановлення спеціальних митних умов, податкових пільг, державних гарантій захисту інвестицій.

При доопрацюванні документа члени робочої групи грунтовно вивчали ситуацію і специфіку регіону безпосередньо на місці. На підготовчому етапі і на засіданні всебічно аналізувалася відповідність кожної статті законопроекту діючому Закону «Про загальні засади функціонування спеціальних (вільних) економічних зон», іншим чинним законам України. В цьому зв'язку учасники засідання запропонували до законопроекту ряд важливих доповнень і змін. З врахуванням обговорення він буде доопрацьований і поданий на розгляд Верховної Ради України.

* * *

14 жовтня відбулось засідання **Комісії з питань економічної реформи і управління народним господарством.** Депутати розглянули запропоновані Кабінетом міністрів проекти закону про внесення змін і доповнень до деяких чинних законодавчих актів щодо приватизації, положення про Державний митний комітет, Державної програми стабілізації та розвитку продуктивних сил України, закону щодо змін до декрету Кабінету міністрів «Про державне мито».

За підсумками відрядження керівництва **Комісії з питань народної освіти і науки** до Українського державного центру з випробування техніки і технології для сільськогосподарського виробництва, що в Запорізькій області, народні депутати розпочали напрацювання законопроекту, котрий має сприяти розвитку в Україні біоенергетичної галузі. До цього спонукає як зарубіжний, так і вітчизняний досвід. З врахуванням повного обсягу відходів тваринництва в Україні можна виробляти 25 мільярдів кубометрів блакитного палива. Це стільки, скільки його, власне, й споживається нині на комунальні потреби.

До розробки законопроекту підключаються комісії з агропромислового комплексу, з питань відродження та соціального розвитку села.

Комісія в справах ветеранів, пенсіонерів, інвалідів, репресованих, малозабезпечених і воїнів-інтернаціоналістів підбила підсумки перевірки звернень і скарг, [що] стосуються виплати пенсій і в цілому пенсійної реформи. Наші негаразди, вважають депутати, пов'язані з тим, що цією справою займаються декілька органів державного управління, зокрема Мінзв'язку, Ощадбанку, Мінсоцзахисту. З врахуванням зарубіжного досвіду комісія запропонувала урядові зосередити цю роботу в Пенсійному фонді. Узагальнивши одержані пропозиції та зауваження, депутати розглянули також проект змін і доповнень до закону «Про пенсійне забезпечення».

Прес-центр Верховної Ради України.

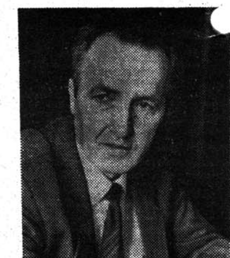
Подяка Президентові і народу України

15 жовтня на адресу Президента України Леоніда Кравчука надійшла телеграма від голови парламенту Грузії, глави держави Едуарда Шеварднадзе та прем'єр-міністра Республіки Грузія Отара Пацація. У телеграмі говориться:

Вельмишановний Леоніде Макаровичу!

У дні тяжких випробувань, коли багатостраждальна Грузія, яка зазнала окупації та геноциду, стікала кров'ю, коли сотні тисяч її мирних жителів стали біженцями у власній країні і були змушені залишити упродовж століть обжиті оселі своїх предків, коли позбуті притулку беззахисні діти, жінки, літні люди були приречені на загибель від голоду та холоду. Незабутньою є глибока людяність, виявлена вами, українським народом, неоціненною є матеріальна та моральна підтримка. Вашу щиру допомогу ми сприймаємо і як продовження історичних традицій братства та взаємоповаги народів двох дружніх країн. Безмірним є наше почуття вдячності за порятунок приреченої на загибель багатотисячної армії біженців, що опинилися в горах Сванетії. Ми глибоко переконані: це почуття, скріплене спільним болем та спільною радістю, житиме в віках, передаючись із покоління в покоління.

Хто говорить про кризу, той помиляється?

СЕМЕНЮК Вілен Миронович, 1936 року народження. Закінчив Одеський політехнічний інститут. За фахом — інженер-теплоенергетик. Працював начальником зміни котельного цеху на Курахівській ДРЕС, головним інженером на Бурштинській ДРЕС, ВЕО «Львівенерго», генеральним директором ВЕО «Київенерго», заступником міністра енергетики і електрифікації України. Від серпня цього року — міністр енергетики та електрифікації України.

— Вілене Мироновичу, вітчизняна енергетика перебуває нині у глибокій кризі. Чи, може, я помиляюся?

— На мій погляд, помиляєтесь. Річ у тому, що за Союзу вона завжди мала незначний резерв потужностей — близько 3—4 відсотків, а сьогодні цей резерв становить уже близько 30 відсотків. Зрозуміло з яких причин: з одного боку — чимало невикористаних потужностей енергопідприємств, а з другого — промисловість скинула оберти, істотно скоротилися статті як внутрішнього споживання, так і експорту електроенергії.

— Проте відсутність енергоносіїв не дозволяє користуватися навіть потужностями, що є...

— На жаль. Особливо прикро це визнавати нині, напередодні зими. За нашими підрахунками, для того, щоб ми працювали ритмічно в четвертому кварталі нинішнього і першому кварталі наступного року, нам треба виробити 127 мільярдів кіловат-годин електроенергії. Це означає, що палива бракує на 25—26 мільярдів кіловат-годин. Інакше кажучи, життя запропонувало: або встановлювати 20-відсоткове обмеження для всього народногосподарського комплексу, або вдаватися до більш рішучих заходів, які наше міністерство й запропонувало увазі уряду.

По-перше, треба відшукати можливості забезпечити енергетику на цей період вугіллям обсягом не менше 17 мільйонів тонн, довести щодобову подачу газу до рівня 50-и мільйонів куб. м. (Нині на потреби енергетики виділяється близько 40 мільйонів куб. м. на добу, тоді як у жовтні минулого року виділялося близько 80 мільйонів куб. м.). По-друге, ми не вважаємо серйозними аргументи тих, хто протистоїть відновленню роботи Чорнобильської, на сьогодні однієї з найбезпечніших, АЕС. За цей час вона здатна виробити близько 6 мільярдів кіловат-годин електроенергії, заощадивши Україні при цьому 3 мільйони тонн енергетичного вугілля. По-третє, якщо й вдаватися до обмежень електроенергії, так виключаючи при цьому життєво важливі галузі промисловості — вуглевидобувну, хлібопекарську, електротранспорт тощо. Винятки з правил можна надавати і підприємствам, які згодні купувати додаткову електроенергію за тверду валюту або російські рублі, якщо вже вони є засобом платежу за енергоносії.

— Передусім людей цікавить тепло і світло у житлових будинках...

— Наші пропозиції аж ніяк не стосуються сфери житлово-побутового комплексу щодо обмежень. Більш того, з переходом на розрахунок за енергоносії у світових цінах енергетична галузь буде вимушена піднімати ціну за користування електроенергією. Для пенсіонерів, людей похилого віку ми пропонуємо електроенергію за кошт міністерства, і це беремося погодити з Міністерством соціального забезпечення. Але я хочу, щоб люди знали, що в той час як споживання електроенергії в промисловості щороку зменшується, у житлово-комунальному господарстві — зростає. Сьогодні для населення ціна електроенергії нижча від її собівартості у кілька разів. Дякувати популістському рішенню Верховної Ради.

(Закінчення на 3-й стор.).

Приречений той, хто хоче бути приреченим

З приводу дефіциту платіжного балансу з Росією

Назву й інші сфери, де можна отримати такі результати, — це хімія, металургія, вугільна промисловість (найгірші виробництва, де енергозатрати вищі, ніж виручка від виготовленої продукції). Цю роботу мають негайно виконати галузеві міністерства разом з Мінекономіки (протягом двох-трьох тижнів).

Запропоноване — болюче й неприємне. Але нам сьогодні краще зупинити те, що йде на збитковий експорт. Буде значно гірше, коли за неможливості сплатити за енергоносії зупиняться інші виробництва (наприклад, аграрний сектор), а дарувати нафту нам не будуть. Можна заплющити сьогодні очі на цю проблему. Але не надовго. Їх доведеться розплющувати вже через місяць-два, коли почнуть зупинятися підприємства легкої і харчової промисловості.

П'яте — клірингові поставки. Багато хто тішить себе ілюзією, що за клірингом ми отримуємо дешевші нафту і газ. Справді, за рахунок придбання української продукції за внутрішніми цінами нафта виходить нібито дешевше. Але в ході розмов з керівниками колгоспів, представниками Президента я переконався: ніхто не знає випадків, коли ця дешева нафта дійшла б до господарства. Інакше бути і не могло, бо за наявності двох цін товар завжди «тече» туди, де вища ціна. І жодною силою цьому не перешкодити. Що реально ця ситуація для нас означає? Ефективність експорту (різниця між українськими і російськими цінами) осідає не в тих, кому вона мала потрапити, тобто українським виробникам, заохочуючи їх до експорту, а осідає у посередницьких структурах, в тому числі і державних. Це рівнозначне тому, якби цим структурам передали рублі чи долари за пільговим курсом, тобто дотували їх. Знову спрацьовує закон: якщо комусь продали валюту дешевше, то на біржі курс купону впаде.

Крім того, вузьке «горло» клірингу блокує експорт наших підприємств. Сьогодні один Новомосковський трубний завод може поставити труб у Росію на 700—800 млрд. руб., а в перспективі — до 1 трлн. руб. Він знаходить споживачів, яких не знає «Роскontракт». Вони йому сплачують рублі, але останні потрапляють до загального казана клірингу і йдуть на погашення заборгованості з нафти чи газу. В результаті завод не може купити метал, а отже, експортувати труби і заробляти рублі. Тому треба дати підприємствам свободу продажу. Вони швидше знайдуть своїх покупців. Нам з боку Росії треба єдине: тільки квоти. А вибрати їх буде кому, були б рублі: з нашого боку ніяких міждержавних квот не повинно бути — нам треба більше поставляти Росії і країнам СНД. Той же Новомосковський трубний завод мав серйозні труднощі з поставками вже оплаченої продукції в Білорусь. Чому? Бо ми вже виконали обсяги, обумовлені міждержавною квотою. Отже, боронь Боже заробити більше білоруських рублів. Але й тут у нас дефіцит платіжного балансу.

Держкомресурсів потрібно перетворити в суто комерційну структуру, яка надає послуги посередника нашим підприємствам. Але не прив'язувати силою державного замовлення підприємства до Комітету. Нехай вони самі добровільно вибирають, як їм краще працювати.

Шосте. Багато з перерахованих вище заходів нічого не дадуть, якщо не буде забезпечене повернення рублів, твердої валюти в Україну. Потрібно терміново: відмінити пільги, надані Кабінетом Міністрів щодо звільнення від обов'язкового податку 50 відсотків валютної виручки. Аргумент, що експортер 70 відсотків купує в Росії і тому йому треба залишити 70 відсотків рублів, — непереконливий. А що не можна індивідуально визначити частку кожного підприємства, то таку пільгу неможливо проконтролювати, та й отримали її найбільш пробивні підприємства, а не «смертні».

Такою пільгою не заохочується пошук внутрішніх виробників, а найважливіше — потреба в рублях і їх надходження не збігаються в часі. Сьогодні, наприклад, мені рублів не треба, і вони лежать в банку. Та гроші мають працювати, а не лежати. Інакше — це додаткова інфляція. Окрім переліченого, можливі просто зловживання.

Зрозуміло, що проблема доступу імпортерів до рублів, коли вони їм потрібні, існує. Але гарантією її вирішення може бути суворе покарання комерційних банків у разі відмови від замовлень на придбання рублів, прискорення операцій. Треба боротися з причинами, а не з їхніми наслідками.

Слід також заборонити вивезення без попередньої оплати чи гарантії такої оплати (безвідкличний акредитив, гарантія банку), ліквідувати всі дозволи на звільнення від неї. Ми повинні продавати продукцію, а не дарувати її, чи в кращому разі кредитувати ненадійних покупців. Висувають аргументи проти: продукція лежить, не збувається. Але відвантаження — ще не продаж. Досвід утворення торік 2,5 млрд. доларів заборгованості України перед Росією підтверджує це. Та й цього року відбувається таке саме. З економічної точки зору відвантажена продукція і неоплачена чи взагалі не відвантажена — все одно. Але в останньому разі дисциплінує покупців. Можна навести ще такий аргумент: за станом на 1.07.1993 року підприємства Росії заборгували нашим підприємствам 86,5 млрд. рублів, причому йдеться про заборгованість, що настала до виходу з рублевої зони (до 16 листопада 1992 року). Сьогодні це вже зовсім не ті рублі, що раніше, тоді вони були в кілька разів вагоміші. Але ми їх взагалі до цього часу не отримали. Треба взяти під жорсткий контроль роботу митниць. Ця служба має обслуговувати виробника, а не він мусить пристосовуватися до її примх (наприклад, металурги працюють цілодобово, а митники — в одну зміну). Комерційні банки стверджують, що до них майже не звертаються по довідки за попередню оплату чи гарантії оплати з країн СНД. Це свідчить, що в митницях не виконують постанову Кабінету Міністрів і Національного банку. Росія давно ввела таку норму і жорстко її дотримує.

Чому треба приймати такі рішення? Експорт України в Росію у 1993 році оцінюється в 12 мільярдів доларів США. Це 32 мільйони доларів, або 33 мільярди рублів, на день. За тиждень — 231 мільярд рублів. З цієї суми потрібно зняти кліринг. Залишається 140 мільярдів рублів, 50 відсотків підлягає обов'язковому продажу, тобто 70 мільярдів. Цифри незіставні. Де дівається решта, якщо на біржі за тиждень продають тільки 13—20 мільярдів? А решта проходить повз біржу або взагалі залишається в Росії.

Сьомий напрям — це стримування падіння курсу українського карбованця, яке провокує «втечу» іноземної валюти. Основні його причини: надмірна емісія, пільгові кредити, бартерні операції. З приводу останнього на адресу Кабінету Міністрів надійшло прохання дозволити використовувати 3/4 бартерної виручки на потреби модернізації виробництва. Ось, до речі, де ще одне джерело кризи оборотних коштів. На модернізацію йде не частина прибутку, а виручка, з якої насамперед треба покрити собівартість, в тому числі відновити оборотні кошти. Наслідок надання таких дозволів — вимоги індексації чи додаткової кредитної емісії. А це вже — знецінення купону. Тому дану обставину треба враховувати під час видачі дозволів: тільки за наявності відповідних сум прибутку на амортизації. Але є і додаткова обставина впливу на швидкість падіння курсу. За бартерними операціями — значно менший курс долара. А що частина доларів іде за курсом нижче, то іншу, яка йде на біржу, продають уже за курсом вище. Тому жодних дозволів на бартер (звільнення від ПДВ) не давати взагалі нікому. Треба купувати валюту на біржі.

Далі. Потрібно терміново прийняти закони про приватизацію автозаправних станцій, недобудованих об'єктів. Це дасть можливість організувати аукціони в рублях, твердій валюті (можливо, треба буде розпочати винятково з рублевих аукціонів — їх нам бракує найбільше). Багато рублів, що втекли торік і цього року в Росію, буде повернено сюди нашими ж структурами, передусім комерційними, якщо ми почнемо приватизацію цих об'єктів.

Дев'ятий напрям — терміново розпочати реалізацію програми розвитку внутрішньої кооперації для заміщення економічно вигіднішим внутрішнім виробництвом (з урахуванням витрат створення відповідних потужностей та поточних витрат на виробництво). Наголошу — економічно виправданої кооперації, а не штучного розриву зв'язків.

І останнє. Слід негайно скасувати помилкове рішення щодо тимчасового регулювання курсу українського карбованця. Воно заохочує імпорт й обмежує експорт. А нам треба навпаки, бо маємо від'ємний платіжний баланс. Без скасування рішення про фіксацію курсу чимало з попередніх пропозицій взагалі не варті на увагу (докладніше про основні негативні наслідки викладено в статті «Чому я подав у відставку?»)

У багатьох склалося враження, що курс купону до рубля падає, бо великий дисбаланс у торгівлі з Росією. Ще раз нагадую: враховуючи співвідношення експорту та імпорту, падіння курсу купона становитиме лише 58 процентів. Отже, купон стрімко падає не з цієї причини. Головна біда — надмірна кредитна емісія. І пізно махати руками, коли вона робить свою чорну справу (підвищує внутрішні ціни).

А якщо врахувати пропоновані заходи щодо скорочення дефіциту платіжного балансу (кредит, заохочення експорту, зменшення імпорту, інше), то падіння курсу буде ще менше.

Ситуація в економіці критична і потребує негайних дій, але вихід є. І треба припинити стогнати, що в нас бракує рублів. Ми їх самі не хочемо заробляти.

Щоб поліпшити стан справ в економіці, слід негайно прийняти відповідні рішення. Ситуація не прощає нам жодного згаяного дня. Це питання нашого виживання. Причому більшість запропонованих рішень сприятимуть негайному поліпшенню ситуації. Відповідні їх проекти готовий внести на розгляд Верховної Ради України.

Віктор ПИНЗЕНИК,
народний депутат України.

Від редакції: *Як стало відомо, відповідні доповідні записки з порушених проблем колишній віце-прем'єр — міністр з питань економічної реформи направляв у липні—серпні цього року для їх практичної реалізації. Вдалося реалізувати тільки незначну частину з них.*

(Закінчення. Початок в попередньому номері.)

Хто говорить про кризу, той помиляється?

(Закінчення. Початок на 2-й стор.)

У світі ж навпаки: ціна електроенергії для побуту у 1,5—2 рази перевищує ціну електроенергії для промисловості, звісно, вона вища за собівартість.

— Вілене Мироновичу, а як ви ставитесь до пропозиції експортувати електроенергію за зустрічні поставки енергоносіїв?

— Підтримую, але дуже важко одержати відповідні ліцензії. Наведу такий приклад. З однієї тонни мазуту ми виробляємо 4 тисячі квт-годин електроенергії. З огляду на це нам вигідно експортувати навіть 2,5 тисячі кіловат-годин. Натомість увесь наш експорт обмежується міждержавними кліринговими поставками у кілька країн колишньої РЕВ. Але нині за цим голова не болить. Непокоїть передусім те, яким чином скоротити обсяги обмежень для промисловості, яку енергетика, взагалі, здатна зупинити.

Ми вважаємо, що час реанімувати майже половину генеруючих потужностей, які вичерпали свій ресурс. Переорієнтувати енергетику на роботу на власних енергоносіях. Сподіваємося, що у 2005 році будемо одержувати від видобувної галузі не 35, а, принаймні, 60 мільйонів тонн вугілля. І спалюватимемо його вже за новими прогресивними технологіями — у циркулюючому киплячому шарі, скажімо. І на своїх, а не імпортних, потужних котлах, які до цього ми одержували з Росії.

Більш як 30 відсотків електроенергії нам дає ядерна енергетика, відмовлятися від якої просто безглуздо. Моя особиста думка — треба ввести шість блоків на Рівненській, Хмельницькій і Запорізькій, які майже готові, і четвертий на Південно-Українській АЕС. Цим і обмежитись. Бо, сподіваюся, до 2000 року у світі з'явиться новий ядерний реактор з максимальною гарантією безпеки, який і доцільно використовувати надалі. Ця пропозиція дає змогу виробляти до 40 відсотків електроенергії за рахунок ядерної енергетики, а решту — за рахунок органічної.

Від автора: Розмова з міністром так і не прояснила, в якому нині становищі знаходиться вітчизняна енергетика. На його думку, кризи немає, бо резерв невикористаних потужностей дозволяє сподіватися на істотний приріст обсягів електроенергії в майбутньому. Разом з тим надія на те, що Україна невдовзі одержить достатню кількість енергоносіїв, до такої міри проблематична, що на часі говорити саме про кризу енергетики. Не хотілося б, щоб Вілен Миронович Семенюк увійшов в історію як міністр обмежень, але, здається, до того йде, хоч Семенюк заперечує.

Сергій ВЛАД.

Екологічна експертиза

Ташлицька ГАЕС: природоохоронці проти

Міністерство охорони навколишнього природного середовища здійснило екологічну експертизу переробленого інститутом «Укргідропроект» проекту спорудження Ташлицької гідроакумулюючої електростанції в Миколаївській області.

Встановлено, що можливі вигоди передбачають досягти ціною різкого порушення екологічної рівноваги в регіоні. Будівництво ГАЕС фактично знищить безцінний природний комплекс — долину річки Південний Буг.

Завдасть воно непоправної шкоди таким заказникам і пам'яткам природи, як «Бузький», «Гранітно-степове Побужжя», «Гирло річки Бакшала», «Скеля Кременчук». Втрачаються значні площі родючих земель. Можливе збільшення солоності води в гирлі Південного Бугу...

Врахувавши також різко негативне ставлення до будівництва Миколаївської обласної Ради народних депутатів, держадміністрації, громадськості, Мінприроди України відхилило перероблений проект.

Ліс — не тільки деревина

У Мінприроди України розглянуто матеріали проекту «Програми розвитку лісогосподарського і лісопромислового комплексів України на період до 2015 року». Проект повернуто Науково-дослідному економічному інституту Мінекономіки України на доопрацювання. Автори проекту не взяли до уваги факту, що ліс є ефективним фактором формування сприятливого природного середовища. І що Україна, на жаль, нині має вкрай низький рівень лісистості території (трохи більше 14 відсотків). Принаймні в розділі «Обгрунтування необхідності розробки програми» вони відверто пишуть, що створення програми викликано необхідністю збільшення вирубки деревини. Що ж стосується обов'язкового розділу «Охорона навколишнього природного середовища», то він у проекті відсутній.

Порушувати стає ризиковано

За останні три місяці під час контролю дотримання вимог природоохоронного законодавства Мінприроди перевірило понад вісім тисяч об'єктів. За виявлені порушення пред'явлено близько 400 позовів на суму майже 1,5 мільярда карбованців, оштрафовано понад 2 тисячі службових осіб на суму близько 20 мільйонів карбованців. До органів прокуратури передано близько 200 справ. Винесено понад 100 постанов про припинення виробничої діяльності об'єктів.

Аналіз законів

Відповідно до плану Уряду України щодо реалізації основних напрямів екологічної реформи Міністерство охорони навколишнього природного середовища недавно провело еколого-правову експертизу законів України «Про рибне господарство», «Про збереження живих ресурсів і управління риболовством», «Про магістральний трубопровід».

За повідомленнями прес-центру Мінприроди України.

ЩО ДАВ ПРОМІЖОК ЧАСУ В ОДИН РІК?

(Закінчення. Початок на 2-й стор.).

Ми набуваємо досвіду проведення економічних реформ на шляху від централізованої командно-адміністративної системи до ринкової. Зараз є нагальна потреба прискорення програмних заходів, спрямованих на здійснення структурних змін в економіці, визначення пріоритетних проектів у цих змінах, включаючи перелік з участю іноземних інвесторів. Важливим є розроблення термінових заходів для стримання інфляції не тільки через поточну фінансово-кредитну політику, а й підсилення їх структурною реформою у виробничій сфері, де саме інфляція бере своє коріння.

Заслуговують на увагу економічні важелі, які прискорюють процес приватизації, і ті, які сприяють удосконаленню управління державною власністю.

Четверте. На жаль, недостатня поінформованість світової громадськості про поступи економічних реформ певною мірою обумовлює ту критику, яку можна іноді почути на адресу України.

Але правдою є й те, що з початку цього року є ряд позитивних зрушень. Розвиток спільного підприємництва в Україні із зарубіжними партнерами збільшився за кількістю підприємств у два рази, ним охоплено 1800 підприємств, з яких більше половини — це підприємства з виробництва продукції і надання послуг. У регіонах України функціонують спільні підприємства українсько-американські, -німецькі, -французькі, -канадські, -австрійські, -польські та багато інших. У цілому партнерами України в спільному підприємництві зараз виступають 90 країн світу.

Якщо 1992 року в Україні було приватизовано 14 підприємств загальнодержавної і 109 підприємств комунальної власності, то в першому півріччі цього року відповідно 230 та 332 підприємства. В 1993 році приватизація поширилась у всіх регіонах України. Підтримка підприємництва здійснюється також шляхом створення пільгових умов у сфері оподаткування та кредитної політики.

Загальна кількість фермерських господарств в Україні становить близько 25 тисяч, у тому числі в першому півріччі цього року їх створено близько 10 тисяч. Крім пільг в оподаткуванні цих господарств, передбачаються також бюджетні кошти на їх підтримку і розвиток.

Спільність інтересів усіх країн — у відродженні економіки

Проблеми та досягнення України в багатьох моментах схожі, та й навіть типові для багатьох колишніх соціалістичних країн. Ми в цих країнах переживаємо надзвичайний історичний момент, і нам приємно, що Фонд, Банк та інші усвідомлюють це явище і вже на нього відповіли такими надзвичайними ініціативами, як Засіб структурної трансформації, і для певних країн — спеціальні фінансові ініціативи з боку групи країн- донорів. Ми підтримуємо такий підхід до країн, де одночасно провадять важкий процес розбудови націй, демократизацію та економічну трансформацію. Ми очікуємо ближчим часом таку багатосторонню підтримку, яка допомогла б закріпити нашу політичну, стратегічну та економічну стабільність.

Досвід, набутий за рік, що минув од часу проведення щорічних Зборів керуючих Фонду та групи Світового банку, підтверджує необхідність координації зусиль щодо створення рівноцінних, справедливих умов інтеграції всіх колишніх соціалістичних країн до світового ринку. Це гарантує взаємну користь від розширення можливостей для вільної торгівлі та інвестицій, послідовного відродження економік як нашої країни, так і наших близьких і далеких сусідів, всього світового співтовариства.

Актуальне інтерв'ю

УЖЕ Є НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕРЕВІЗНИК

Наприкінці вересня міністр транспорту України Орест Климпуш підписав наказ про ліквідацію виробничого авіаційного об'єднання «Авіалінії України» і про створення на його базі Української державної авіакомпанії «Авіалінії України».

Кореспондент «Голосу України» взяв інтерв'ю у президента авіакомпанії Леоніда ПОГРЕБНЯКА.

— Чому? Адже «Авіалінії України» за два останніх роки відкрили сполучення на 18 маршрутах. Міжнародні рейси здійснюються не тільки зі столиці, а й з інших місць. Конкуренція...

— От у цьому й проблема. На внутрішньому ринку ця конкуренція справді неодмінний елемент ринкових відносин. Але існують ще й міжнародні стандарти. Так би мовити, обов'язкові правила гри для всіх, які ми зобов'язані виконувати. Скажімо, між країнами укладаються міжнародні угоди, які обумовлюють, що партнери можуть мати по одному перевізнику з кожної сторони. Це на внутрішньому ринку конкурують авіапідприємства. На міжнародному ж конкурують країни, представниками яких є національні авіакомпанії. Прибуток від їхньої діяльності є надбанням держави.

З України ж на міжнародний ринок вийшли відразу десять авіапідприємств, які діяли виключно у власних інтересах. Україна була єдиною у Європі, яка не мала національної авіакомпанії.

— Леоніде Васильовичу, кажуть, що українські авіатори у своєму господарюванні «дійшли до ручки» — обсяги перевезень зменшилися, компанія має мільярдні збитки. І ще кажуть, що саме тому й довелося змінювати структуру. Яка нині ситуація насправді?

— «До ручки» — так не можна сказати. А от змінювати структуру треба було. Бо потужна національна авіакомпанія в змозі буде й техніку сучасну придбати, і сервіс як слід налагодити, що, скажімо, не під силу Одесі чи Миколаєву. Так, обсяг перевезень зовсім упав: не літаємо в Росію, інші республіки колишнього Союзу. Раніше ми в Україні здійснювали щодень майже по одній тисячі рейсів, а нині лише 10-15 відсотків цієї кількості. І я не певен, що ситуація найближчим часом стабілізується: місяць тому тонна палива коштувала один мільйон карбованців, а нині вже два.

Коли б ми встановили відповідні тарифи, то для пасажира ціна була б непідйомною. Тому й реалізуємо квитки за ціною, нижчою за собівартість. Різницю відшкодовує держава зі свого бюджету. Цього року сума вже сягнула 15 мільярдів карбованців. Це — погашення збитків, а от заробітку немає. Отака ситуація.

— А вихід?

— Створити таку державну або недержавну компанію, яка не запускала б руку в бюджет, не тільки окуповувалася б, а й була прибутковою. Ми нині зробили великий крок до ринку, ставши «чистим» перевізником. Певен, це стане поштовхом до нового розвитку системи авіаперевезень.

— Наше підприємство хоч і відійшло від Аерофлоту, але по суті мало такий же монопольний характер. Директорат об'єднання виконував функції як державного, так і комерційного регулювання. Це була не ринкова, а монопольна структура. А коли в результаті змін у нас залишилося лише право комерційного регулювання, то стало очевидним, що об'єднання не має жодної перспективи гідно увійти у ринкову економіку. Що, до речі, засвідчила і експертна оцінка Європейського банку реконструкції та розвитку. Його висновок був однозначний: без переходу до ринкових структур неможливі банківські інвестиції для розвитку компанії.

— А яка, власне, різниця між старою і новою структурами?

— Раніше все авіаційне господарство — аеропорти, техніка, спеціалісти, управління повітряним сполученням було в одних руках. Яка вже тут конкуренція...

Нині аеропорти не підпорядковуються авіакомпанії, але вони зацікавлені, щоб ті активно працювали і на внутрішньому, і на міжнародному ринках, бо від цього прямо залежить їх фінансовий добробут. Крім того, в об'єднання входили 20 авіапідприємств, які функціонували на правах самостійних. Коли практично припинилися польоти в Росію, то всі вони повернули на далеке зарубіжжя. Відразу з'ясувалося, що на ринку міжнародних перевезень ми опинились у безвиході.

Інтерв'ю взяла Валентина ПИСАНСЬКА.

ВР КРИМУ: НАДАНО КВОТИ, ПРИЗНАЧЕНО ВИБОРИ ПАРЛАМЕНТУ І ПРЕЗИДЕНТА

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Для проведення виборів парламенту Криму утворюються п'ять національних виборчих округів, у кожному з яких голосуватимуть всі, хто має активне виборче право, громадяни Республіки Крим одноіменної з назвою округу національності. На основі мажоритарної виборчої системи обиратимуть: по одному депутату в чотирьох одномандатних виборчих округах — вірменському, болгарському, грецькому і німецькому. По кримськотатарському багатомандатному національному виборчому округу на основі процорційної системи представництв обиратимуть 14 депутатів.

Заступник Голови Меджлісу кримськотатарського народу так прокоментував підсумки сесії: «Я в принципі особисто задоволений. Тепер найголовніше — переконати Меджліс, кримськотатарський народ, що надана нам квота (це менше як 15 відсотків мандатів) достатня для розв'язання проблем кримських татар у законодавчому органі республіки».

Олександр ПІЛАТ.

Ситуація

Тренування — велике діло!

Ранкова електричка «Знам'янка — Помічна» 8 жовтня за графіком наближалася до Кіровограда. Раптом на 299-му кілометрі колії, біля Канатівського мосту, перед нею постала фігура в чорному і... вдарила по поїзду з автомата.

Через кілька хвилин, прибувши на станцію, машиніст повідомив про напад у лінійний відділ міліції. Звідти зателефонували до УВС міста Кіровограда. Екстрено сформували оперативну групу із співробітників управління Кіровського і Кіровоградського райвідділів міліції, одягли в бронежилети, озброїли автоматами, запросили кінолога з собакою і помчали на місце події.

— Виявили кількох солдатів і двох офіцерів, — розповів виконуючий обов'язки керівника лінійного відділу міліції майор Сергій Кульмяєв. — Лейтенант Л. сказав, що у них навчання із захисту важливих об'єктів, ось десантники і тренуються.

Микола ВОЛОК.

Кіровоград.

Освіта

УЧИТЕЛІ ЗНОВУ СТАЮТЬ СТУДЕНТАМИ

У Київському міжрегіональному інституті удосконалення вчителів відбулося посвячення педагогів столиці та області у... студенти. Розпочалося навчання на шести факультетах. Цього року пріоритети віддано найгостродефіцитнішим предметам: «Українській мові та літературі», «Всесвітній літературі», «Англійській мові», «Педагогіці та методиці початкового навчання», «Дошкільній педагогіці та психології», «Практичній психології». Під час добору нових студентів перевагу віддавали викладачам російської мови та літератури, які найбільше з усіх категорій учителів зацікавлені нині в перекваліфікації. А всього вечірньою та стаціонарно-заочною формами навчання охоплено 600 педагогічних працівників.

Уперше в історії вищої освіти в Україні почав функціонувати факультет «Всесвітня література». «Ми починаємо нову потрібну, але складну справу. Її необхідність зумовлена введенням до шкільних навчальних планів предмета «Світова література», що передбачає широке ознайомлення учнів з вершинами світового письменства.

Для роботи на факультеті залучені провідні фахівці України: Т.Глебова, Т.Денисова, М.Жординівська, І.Панченко, В.Пащенко, С.Русова та інші», — сказав з приводу його відкриття декан Ю.Ковбасенко.

Михайло СОЛОДУХА, методист кафедри методики викладання мов і літератур Київського міжрегіонального інституту удосконалення вчителів.

Щось новеньке

«Ще б до кулі автомат!»

Оригінальний приз «Срібна куля-93» вигадала одна із місцевих страхових компаній для кращого міліціонера року. Приз не лише незвичний за назвою, а й цікавий за змістом — 1 мільйон карбованців!..

Юрій ДОЦЕНКО.

Знак біди

ТІЛЬКИ ТИФУ НЕ ВИСТАЧАЛО

Одеса унікальна не тільки своєю веселою вдачею, а й, на жаль, незмінною першістю в Україні у поширенні ряду небезпечних захворювань. Мова не про давню епідемію чуми чи ближчу епідемію холери, а про біди сьогоднішні. Половина всіх зареєстрованих в Україні ВІЛ-інфікованих та хворих на СНІД — тут. Раз по раз відбуваються у місті спалахи дифтерії. А тепер ось нове лихо — зареєстровано шість випадків захворювання на черевний тиф. Щоб не допустити поширення захворювання, медики вживають екстрених заходів. Це, зрозуміло, конче потрібно. Та водночас вкрай занепокоєні одесити ставлять питання й так: державним структурам і місцевій владі час якомога ретельніше й глибше вивчити причини такої небажаної «першості», щоб попередужати біди.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

З «гарячих» точок

ЗНОВУ НЕПРОХАНІ ГОСТІ

Найсерйозніші за останні місяці зіткнення на таджико-афганському кордоні сталися поблизу кишлаку Шуроабад. Сюди нещодавно прорвалися з сусіднього Афганістану понад 300 бойовиків таджицької ісламської опозиції та афганських моджахедів.

Перехід кордону стався саме в ту мить, коли розв'язалася кривава драма в Москві. Але, як вважають у штабі групи російських прикордонних військ у Таджикистані, ці дві події між собою ніяк не пов'язані.

Заглибитися далеко порушникам не вдалося. Проти них було піднято загони російських прикордонників і спецбригаду Комітету національної безпеки республіки, яких з повітря підтримували вертольоти. В результаті операції конфлікт було локалізовано. Проте повністю очистити територію не вдалося: бойовики сховались у важкодоступних гірських ущелинах і, судячи з усього, вони не мають наміру відмовлятися від своїх цілей — створити тут плацдарм для подальших дій. За непідтвердженими даними, їм навіть вдалося замінувати підходи до своїх позицій. Про серйозність намірів противника свідчить і той факт, що в ході бойових зіткнень нападники зуміли запустити три некеровані реактивні снаряди.

І все-таки перевага сил явно не на користь нападників. Кордон досить добре укріплено, щоб прорвати його лобовим ударом. Головна ставка таджицької ісламської опозиції робиться на малі, але часті вилазки, аби створювати й підтримувати напруженість уздовж усієї лінії кордону. Розрахунок також на проникнення невеликих груп углиб території Таджикистану, які мають згодом об'єднатися й чекати години «Ч» для масштабного наступу.

Водночас російські прикордонники повідомляють, що їм вдалося добитися від командирів ряду афганських озброєних формувань угод щодо недопущення провокацій на кордоні. На шуроабадському напрямку такої домовленості досягти не вдалося.

Юрій КУШКО.
Душанбе.

НАШІ ПРОБЛЕМИ ТАКИ НАШІ

Швеція на порозі серйозних змін, які пов'язані із внутрішніми економічними проблемами. Зросло безробіття, виникли труднощі з енергоносіями. Свого часу було прийнято рішення про скорочення виробництва електроенергії на АЕС з наступним їх закриттям. Однак альтернативних джерел, які гарантували б безперебійне постачання енергоресурсів, поки що не виявлено. Даються взнаки недоліки у функціонуванні соціального устрою. Очевидно, буде переглянута концепція добре відомого шведського соціалізму: з одного боку, це спонукає до певних структурних змін усередині країни, а з іншого — штовхає Швецію на пошук нових можливостей на міжнародному ринку.

Йде великомасштабне обговорення перспектив приєднання королівства до Маастрихтської угоди. Мабуть, з цього питання буде проведено референдум. Разом з тим, уряд країни має намір розширити двосторонні ділові контакти з окремими державами, які утворились після розпаду СРСР. Певні надії, зокрема, покладаються на розвиток співробітництва з молодими прибалтійськими країнами, Білоруссю і, як з потенційно вигідним партнером, з Україною.

Власне, на сьогоднішній день уже є певні зрушення у бік економічної співпраці. Створено ряд спільних підприємств, з'явились представництва шведських фірм в Україні. Активізувались експортно-імпортні операції. Сьогодні ми отримуємо сільськогосподарські машини, силові генератори, телекомунікаційну апаратуру, побутову техніку. Загалом з Швеції до нас надходить 35 видів продукції, Україна постачає у королівство лише шість видів.

Швеція виявила готовність надати допомогу в організації у Києві Центру науки і технології. Його мета — перекваліфікація колишніх спеціалістів атомної енергетики, щоб вони могли вести наукову роботу і пошук альтернативних джерел енергії. Відкриття Центру

Відрядження за кордон

затримується через негаразди у нашій державі.

Отож, говорити про повноцінне використання наявних можливостей ще рано.

Українські бізнесмени з свого боку поки що орієнтуються на країни Східної Європи, Німеччину, Францію, США, а от Скандинавія залишається у тіні. Пояснити цей факт можна почасти відсутністю інформації. Хоча ті ж німецькі бізнесмени, маючи контракти на співробітництво з українськими фірмами, часто постачають продукцію, виготовлену у Фінляндії, Швеції, Норвегії. Це і дешевше, і якісніше.

Шведські ділові люди поряд з тим, що не мають достатньо відомостей про можливості українського ринку, просто остерігаються вкладати капітал у економіку нашої держави. Причини цього чітко виклав прем'єр-міністр Карл Більдт (на фото). Він підкреслив, що поки Україна не стабілізує власну економіку, не матиме твердої валюти, не налагодить банківську систему, не розв'яже свої внутрішні політичні проблеми, чекати активного розвитку ефективного співробітництва не варто. Разом з тим, у розмові з групою українських журналістів, які прибули у Стокгольм завдяки посольству Швеції в Україні, Карл Більдт наголосив на зацікавленості уряду у розширенні співробітництва з Україною.

Ми знову зустрілись із ситуацією, коли нам нагадали, що вихід на міжнародний ринок, розбудова дво- і багатосторонніх ділових зв'язків, розвиток вітчизняної економіки і у кінцевому результаті забезпечення належного добробуту громадян України — то перш за все наші проблеми. І ніхто не збирається займатись благодійністю для нас.

Анатолій ФЕДОРІВ.
Київ — Стокгольм — Київ.

Долі колег

ХОЧА В КРАЇНІ Й НЕМА ВІЙНИ

12 жовтня у Вільнюсі скоєно звірячий злочин. Вбито заступника головного редактора однієї з найпопулярніших у Литві газет «Республіка» Вітаса Лінгіса.

Вранці, близько 9 години, він, як звичайно, сідав у машину біля свого будинку, щоб вирушити на роботу. Однак колегам того дня не судилося дочекатися його в редакції. Три кулі, випущені в голову та спину, обірвали життя 33-річного журналіста. За свідченням очевидців, стріляли двоє чоловіків у чорних масках, які потім зникли в прилеглому ліску.

Звістка про цю подію глибоко вразила жителів країни. Того ж дня у Президента Литви А.Бразаускаса відбулося екстрене засідання, на якому були присутні прем'єр-міністр А.Шлежявічус, Генеральний прокурор А.Паулаускас, міністр юстиції І.Прапестіс, радник Президента, шеф Комітету державної безпеки Ю.Юргяліс. Учасники засідання відмовилися дати коментарі журналістам. Однак, як вважають, на ньому йшлося про звірячу розправу над В.Лінгісом і про заходи щодо затримання злочинців.

Вважають, що це справа литовської мафії, оскільки В.Лінгіс очолював відділ, який займався питаннями злочинності. «Республіка» постійно публікувала на своїх сторінках викривальні матеріали проти ватажків злочинного світу, називала імена босів мафії, розкривала їх злодіяння. Неодноразово в редакції лунали дзвінки з погрозами розправитися з зухвалими журналістами. За погрозами — дії — був жорстоко побитий кореспондент цього відділу, у В.Лінгіса була дощенту спалена дача, робилася спроба підірвати його автомобіль. І ось сталося найстрашніше — вбивство. Це перший випадок у Литві, коли журналіст гине не під час воєнних дій або путчу, а від рук найманих убивць.

На прес-конференції, яка відбулася в редакції наступного дня після цієї кривавої події, головний редактор газети В.Томкус сказав, що незважаючи на те, що колектив «Республіки» зазнав надзвичайно тяжкої втрати, газета й надалі вестиме непримиренну боротьбу зі злочинним світом.

Надія ДОРОНІНА.
Вільнюс.

Норвезький калейдоскоп

Іноземці в Осло

Їх у норвезькій столиці нині багато: 10 відсотків від двохмільйонного населення. Здебільшого це вихідці з Африки та Пакистану, а також з інших азіатських країн. Переважна більшість серед іноземців в Осло — пакистанці. Їх тут 8610.

Бути чи не бути

оголеним офіціанткам у норвезьких ресторанах? Клієнтам-чоловікам подобається таке обслуговування вродливими й оголеними до пояса молодими леді. Та профспілкові організації і організація за рівноправність жінок проти цього. Вони вимагають прийняття закону про заборону такого ресторанного «сервісу».

Небезпека коштує дорого

Норвезький батальйон у складі миротворчих сил ООН перебуває зараз у сомалійській столиці Могадішо. Служать там 120 військовиків. Проте днями 80 з них заявили, що подадуть у відставку, якщо уряд Норвегії не підвищить надбавку до їхньої звичайної платні з 580 доларів на місяць до 1100 доларів. Надбавку цю платять за перебування в зоні бойових дій. Військова служба, вважають норвезькі «голубі каски», в Могадішо дуже небезпечна.

Коли кит перетворюється на креветку

Полювання на китів у Норвегії заборонено. Та інколи на прохання вчених норвезьким рибалкам дозволяють вилов китів. Причому певна частина цього «наукового», але дуже смачного китового м'яса дивним чином опиняється в норвезьких магазинах. І продають його по 25 доларів за кілограм. Днями норвезька митниця виявила в аеропорту Осло 3 тонни китового м'яса. Його збиралися відправити літаком до Південної Кореї під виглядом креветок. Поліція намагається знайти продавців китів, що ні з того ні з сього стали креветками.

Пер Свне.
Тронхейм.

Експрес-інформація

Готувалися захопити владу

Так охарактеризував дії керівників колишнього парламенту і колишнього віце-президента О.Руцького міністр безпеки Росії М.Голушко. На прес-конференції було повідомлено, що нині до кримінальної відповідальності у справі, пов'язаній з подіями 3—4 жовтня у Москві, притягнено 15 чоловік. На думку М.Голушка, віднині не повинно існувати розрізнених служб охорони різних гілок влади. Потрібно створити єдину федеральну службу з охорони вищих службових осіб держави. Він також наголосив на необхідності контролювати діяльність політичних партій і громадських рухів, які не додержують принципів, записаних у статутних документах.

Розв'язати проблему за столом переговорів

Рада Безпеки ООН одностайно ухвалила резолюцію, у якій висловлено підтримку зусиль Мінської групи НБСЄ з мирного врегулювання нагірно-карабаського конфлікту. РБ закликає протиборчі сторони зняти всі перешкоди з комунікацій і транспортних шляхів, а також вивести війська з нещодавно окупованих територій. РБ також підтримує ідею Мінської групи НБСЄ щодо скликання конференції, на якій розглядатимуть питання про врегулювання конфлікту шляхом переговорів.

Один до трьох

Такий курс російського рубля до білоруської грошової одиниці встановив Національний банк Республіки Білорусь.

Експерти знайшли спільну мову

Підписанням протоколу про наміри щодо гарантій безпечної експлуатації і утримання ядерної зброї завершилася чергова зустріч у Києві експертів України і Російської Федерації. На ній розглянуто можливість надання російській стороні технічної допомоги в обслуговуванні її ракетних комплексів, обговорено питання подальшої роботи щодо гарантійного нагляду і технічного супроводу стратегічних ядерних сил в Україні.

Сторони обмінялися думками з приводу безпечного зняття з бойового чергування українських і російських ракетних комплексів, надання при цьому відповідної взаємодопомоги, обміну наявними засобами гарантування ядерної та екологічної безпеки. Експерти обговорили також ряд інших проблем, які становлять інтерес для обох держав.

Учасники зустрічі висловили задоволення з приводу виконаної роботи, адже позиції експертних груп цього разу були виважені і основані на взаєморозумінні, спільному пошуку у розв'язанні проблем.

«Останкіно» дезинформує

МЗС Грузії розповсюдило заяву, в якій йдеться про те, що у випуску новин телекомпанія «Останкіно» показала сюжет з Абхазії про нормалізацію життя в Сухумі. МЗС вважає, що репортаж не відповідає дійсності. Це обурило весь народ Грузії. Бо із захоплених абхазькими сепаратистами районів надходять дані про розбій, етнічні чистки і геноцид.

А вчора ж уряд Росії у заяві, розповсюдженій каналами ІТАР-ТАРС, поставив перед абхазькою владою вимогу припинити нехтування прав людини, масові етнічні чистки неабхазького населення, вжити заходів для безпечного повернення біженців, й повернутися до політики, яка відповідає сочинським угодам.

Кандидата на посаду прем'єра визначено, але коли він її обійме — невідомо

Президент Польщі Л.Валенса вирішив призначити прем'єр-міністром лідера Селянської партії В.Павляка. Представник президента роз'яснив, що В.Павляка буде призначено керівником уряду після того, як нинішній кабінет піде у відставку. Проте вчора прем'єр-міністр Г.Сухоцька заяву про звільнення не подала, вона залишиться на посаді доти, доки Л.Валенса не ухвалить складу нового кабінету.

За повідомленнями наших власних кореспондентів і зарубіжних інформагентств.

ХТО СТАНЕ ПАТРІАРХОМ — ТО ПРОМИСЛ БОЖИЙ

З 21 по 25 жовтня цього року в Києві відбудеться Всеукраїнський Собор Української православної церкви (Київський патріархат), на якому замість колишнього патріарха Мстислава (Скрипника) буде обрано нового патріарха.

Прокоментувати цю надзвичайну подію у житті православних України погодився митрополит Дрогобицький і Самбірський Іван.

— Очевидно, доцільно, насамперед, нагадати, що активне відродження Української автокефальної православної церкви розпочалося у другій половині вісімдесятих років у Львові, а 1990 року в Києві відбувся її Всеукраїнський Собор, де патріархом Київським і всієї України було обрано Мстислава (Скрипника). Після його недавньої смерті постала потреба обрати нового духовного керівника і духовного батька нашої церкви.

Архієрейські Зібрання, Синод вирішили провести Всеукраїнський Собор з 21 по 25 жовтня у Києві під куполами Святої Софії. Сюди мають з'їхатися більш як 300 делегатів й учасників Собору, представники помісних церков, гості з діаспори.

— Владико, за такої нагоди, очевидно, варто нагадати широкому загалу, хто за церковними канонами має право бути вознесений на цей високий трон.

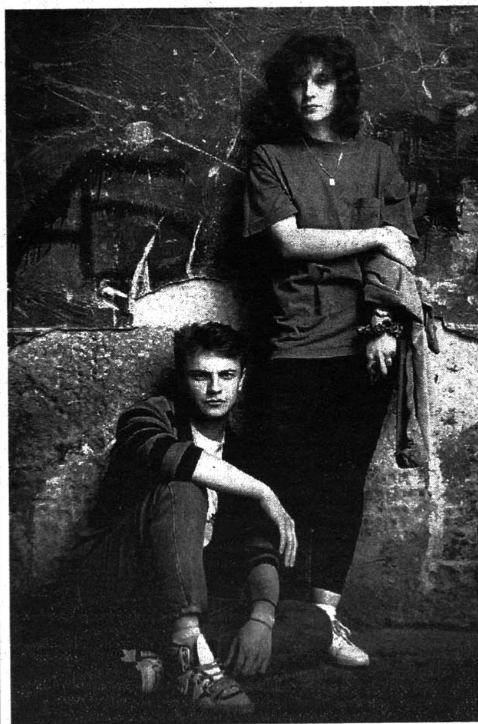
— За церковним статутом, за суворими релігійними канонами патріархом може бути обраний старший митрополит не молодший як 40 років, який має вищу духовну освіту, є монахом з молодих літ, справді неодружений, має добру опінію від духовенства і мирян. І звичайно ж, він повинен бути громадянином України.

На мою думку, кандидатів у патріархи буде не більш як три. А хто в результаті таємного голосування набере потрібні понад 50 відсотків голосів і буде обраний — то промисл Божий.

— У цьому зв'язку хотілося б почути від вас, як церква виконує останню волю покійного патріарха Мстислава, котру він висловив у своєму заповіті, опублікованому, до речі, на сторінках нашої газети?

— Найбільше бажання патріарха полягало у примиренні віруючих України, у тому, як сказано в заповіті, щоб усі ми зійшлися за стіл переговорів і сиділи доти, доки не об'єднаємося. Шкода, що з вини деяких сил нам цього сьогодні зробити не вдається. Нам сьогодні конче треба обрати гідного патріарха, котрий робитиме все для того, щоб виконати волю святійшого Мстислава і створити одну незалежну Українську церкву, яка гідно увіллється до сім'ї вселенського православ'я.

Насамкінець хочу нагадати нашим православним, що обрання на довічно патріарха, який матиме вплив на уми і серця мільйонів громадян України, — це надзвичайна подія у нашому житті. Тому хотів би попросити всіх віруючих України 25 жовтня о 10-й годині ранку в час інтронізації нового святійшого патріарха радісно дзвонити у дзвони в кожному селі, місті, у кожній парафії, бо то буде для нас день великої радості.

Молоді актори Київського театру юного глядача Олена Сікорська та Вадим Сидоренко.

Фотоетюд Михайла САЧКА.

Повертаючись до надрукованого

Неправдою півсвіту пройдеш, та...

«Зневажають закони. І зневажатимуть...» — так називалася стаття, опублікована в «Голосі України» 13 серпня цього року. Однак, як виявилося пізніше, київська журналістка Тетяна Федоренко, висвітлюючи конфліктну ситуацію, зайняла, м'яко кажучи,тенденційну позицію. На цьому наголошували керівники Інституту харчової хімії і технології, підкріплюючи свої думки відповідними документами. Оскільки у вищеназваній публікації взято до уваги лише позицію МП «Креоми», редакція відрядила до цього наукового закладу свого кореспондента.

Спершу дещо з історії. Згідно з розпорядженням Кабінету міністрів України Академія наук, Держхарчопром і Держхімпром спільним наказом від 20 січня минулого року на базі республіканського центру з проблем виробництва харчових продуктів та ряду структурних підрозділів Київської філії Московського науково-виробничого об'єднання «Синтез» створили Інститут харчової хімії і технології. Саме йому і було передано приміщення вищеозначених структурних підрозділів московського об'єднання.

Однак, як виявилося, попередній керівник, перш, ніж розпрощатися з посадою, «впустив» під дах чимало малих підприємств. Усі вони, окрім одного — «Креоми», після створення інституту без зайвої тяганини залишили територію. Доки тривав організаційний період, адміністрації було не до малого підприємства, оскільки доводилося відстоювати право на приміщення перед владою міста. Керівництво ж «Креоми» в цей період поводило себе дуже скромно. Чому? Та тому, що тодішній представник Президента України в Києві Іван Салій вирішив переселити сюди пологовий будинок. А Іван Миколайович, як відомо, не став би церемонитися з малим підприємством, коли мова йде про справи державні. І доки керівництво наукового закладу переконувало міську владу урядовців, що приміщення непридатне для пологового будинку, все було тихо-мирно. Та варто було інституту відстояти свої права, як керівництво малого підприємства одразу ж заявило про себе. І досить в оригінальний спосіб — розпочало атаку на новостворений науковий заклад через судові інстанції, а пізніше ще й заручилося підтримкою вже згадуваної журналістки. Так би мовити, вирішило сформувати громадську думку на свою користь. При цьому багато чого ставилося «з ніг на голову».

Наприклад, у статті слова про те, що «в судовій справі є позитивний відгук про діяльність і продукцію МП «Креома» президента АН України Бориса Патона». Щоправда, незрозуміло, яке це має відношення до тих 1400 квадратних метрів площі, які «Креома» намагається відібрати для своїх двох десятків працівників, залишаючи 240 співробітникам інституту лише 1200 метрів. А щодо «відгуку», то наведу уривки лише з двох.

«...Необгрунтоване вилучення робочих приміщень ІХХТ для потреб малого підприємства «Креома» (більше половини площ) призведе до зриву виконання інститутом важливих державних програм. І тому, безперечно, суперечить державним інтересам...» Це з листа президента АН України до заступника генерального прокурора України В.Доцюка. А ось що пише Борис Патон у листі на ім'я Прем'єр-міністра України: «...Зараз зазначений інститут поставлений у досить скрутні умови. Незважаючи на рішення фонду державного майна України про те, що договір оренди, укладений між Київською філією Московського науково-виробничого об'єднання «Синтез» та МП «Креома» не має юридичної сили, рядом судових інстанцій Києва визнано права МП на оренду приміщень... Звертаюся до Вас з проханням посприяти позитивному розв'язанню питання захисту законних прав Інституту харчової хімії і технології розпоряджатися своїми робочими приміщеннями...»

Ось вам, як то кажуть, і «позитивний» відгук. Інші факти в публікації. «Зневажають закони. І зневажатимуть...» теж, так би мовити, шиті білими нитками. Зокрема про те, що внаслідок територіальних проблем «Креома» не додає жертвам Чорнобилю необхідних їм сорбентів. Як розповіли мені в інституті, мале підприємство виготовляє лише один з багатьох сорбційних препаратів. А їх в Україні вже впроваджено майже 40. Дія аналогічна. В інституті ж, де, до речі, працюють 5 докторів наук і більш як 40 кандидатів, успішно ведуть роботи щодо створення якісно нових сорбційних матеріалів і на їх основі — виробів медичного призначення. Зауважимо, що це лише один з напрямів роботи наукового закладу. В цілому ж його поле діяльності набагато ширше. І передусім у виконанні та координації робіт, передбачених програмою «Сучасні проблеми і перспективи переробки та раціонального використання сільськогосподарської продукції». Зазначений напрям визнано пріоритетним у діяльності наукових установ відповідною постановою Верховної Ради. У цьому напрямі, незважаючи на юний вік, інститут уже домігся помітних практичних результатів.

Стосовно того, що працівники інституту «самовільно відчинили склади приміщень і вивезли звідти лазерні установки, апаратуру», то, за твердженням керівництва інституту, вищеозначене ніколи не належало «Креомі». Його власник — мале підприємство Держуніверситету за першою ж вимогою само вивезло своє обладнання.

Автор обурюється, що наглядова арбітражна комісія призупинила дію рішення Вищого арбітражного суду на час додаткової перевірки. Але коли це входить до її компетенції, то незрозуміло, чому тут дивуватися. Бо якщо ми справді хочемо жити в правовому суспільстві, то давайте керуватися законами.

Щодо зведення докупи інституту і «Арніки», то керівники наукового закладу лише здивовано розводять руками: мовляв, коли в судових інстанціях розглядалася справа «Арніки», інституту взагалі ще не існувало. Керівництво залишає за собою право притягнути журналістку до суду за наклеп щодо її висловлювання, нібито один з представників наукового закладу запевнив, що він «плює на закони, як людина і як юридична особа». Словом, як у народі кажуть, неправдою півсвіту пройдеш, та назад не повернешся. Шкода лише, що цього не хочуть пам'ятати окремі журналісти, пропонуючи нашій газеті статті, які базуються на тенденційності, а не на об'єктивності.

Василь ТУГЛУК,
спеціальний кореспондент «Голосу України».

Вернісаж новин

Палає калина пам'яті

Пам'ятний знак жертвам голодомору 1932-1933 років споруджено в райцентрі Малій Висці на Кіровоградщині. На місці масового поховання вмерлих з голоду встановлено чотириметровий, увінчаний хрестом, обеліск з брунатного та чорного граніту. Все, — від ідеї встановлення знака, його виготовлення та організації мітингу-реквієму з нагоди відкриття й освячення, — зроблено громадою. Толокою, коштами і працею багатьох людей.

Колективи місцевих підприємств, каменоломні, шкіл, деякі громадські організації, зокрема осередки народного Руху і Соціалістичної партії, не залишилися байдужі до увічнення пам'яті насильницьки убієнних земляків. На велелюдному мітингу промовляли керівники району, духовні твори виконувала Маловисківська народна хорова капела. Разом з капелянами люди, котрі пережили голодомор, їхні діти й онуки співали і «Молитву за Україну», і «Червону калину». На пагорб навколо пам'ятного знака лягли кетяги степової калини. Як символ невмирущості народного духу.

Світло щедрого таланту

Жила-була в древньому місті Хотин, що на Буковині, вчителька Марія Несторівна Кривнюк-Мокряк. І мала вона, за мудрим висловом поета, талант виховувати дітей не позичений, а власний, який використала за призначенням. У невтомній праці погасла свічка її життя. Буковина не забула подвижницької справи педагога-новатора. В Хотині, на приміщенні середньої школи № 4, де трудилася Марія Несторівна, урочисто відкрито меморіальну дошку, а також експозицію в шкільному музеї.

Книголюби банкрутують

На грані банкрутства опинилося Чернігівське обласне товариство книголюбів. Навіть на свій пленум більшість відповідальних секретарів не прибула з банальної причини: при заробітній платі 6—8 тисяч карбованців не вистачило грошей на проїзд! Як зазначали активісти громадської організації, товариство перетворилось у фірму «купи-продай» бойовиків і т.п., перестало розповсюджувати українську книгу, повністю відмовилось від просвітницької діяльності і йому краще розпуститись. Штатні книголюби все ж наївно очікують бюджетних ін'єкцій, виграшної комерції для продовження свого існування.

А перстень Єсеніна сестра зберегла

Маленька сенсація: в січні наступного року московське товариство «Радуниця» вирішило провести свій черговий зліт, що був раніше всесоюзним, не десь там, а саме в селищі Новопсков Луганської області.

Луганський літературознавець Олег Бішарєв, який вивчає життя і творчість Сергія Єсеніна та його близького друга, теж поета, Івана Прибудного (Овчаренка), уродженця села Безгиново Новоайдарського району, в ході своїх пошуків несподівано «відкрив» у Новопскові троюрідну сестру знаменитого російського поета.

Марія Іванівна Конотопова народилася в перший день 1901 року. Зростала разом із Сергієм. Свого судженого зустріла в громадянську війну. Він служив у військовій частині, що стояла тоді під Констянтиновим, шоферував. А родом був із села Піски Новопсковського району. На їх весіллі Сергій зняв з пальця золотий перстень із смарагдом і подарував сестрі. У 1937-му і поети ставали «ворогами народу». Чоловік Марії кинув у пічку всі зошити з віршами, власноруч написаними Єсеніним. «Ну їх, твоїх родичів-поетів! — сказав сгоряча. — І голову з ними втратиш!»

А перстень зберігся — напрочуд гарний, на пробі — царська корона.

За повідомленнями наших власних кореспондентів.

ІНФОРМАЦІЯ ПРО ВИПУСК АКЦІЙ АКЦІОНЕРНОГО ТОВАРИСТВА «РЕКОНСТРУКЦІЯ»

АТ «Реконструкція» (далі — Товариство) створюється для ефективного використання виробничих, науково-технічних та фінансових ресурсів його засновників і працівників при веденні наукової та виробничої діяльності. До складу засновників входять науково-виробниче підприємство «Система-С» та науково-виробниче підприємство «Реконструкція».

Установчі збори Товариства відбудуться 30 листопада 1993 року за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Повітрофлотська, 4. Розмір статутного фонду — 55.000.000 (п'ятдесят п'ять мільйонів) карбованців. Статутний капітал Товариства розділено на 500 (п'ятсот) простих акцій на пред'явника з номінальною вартістю 100.000 (сто тисяч) карбованців і 10 (десять) привілейованих акцій на пред'явника з номінальною вартістю 500.000 (п'ятсот тисяч) карбованців. Строки проведення передплати встановлюються з 25 жовтня 1993 року по 30 листопада 1993 року.

Розрахунковий рахунок для внесення початкових внесків — 465208 у Ленінському відділенні Промінвестбанку м. Дніпропетровська, МФО 305329.

Спорт

Кікбоксинг

ВІДЗНАЧИЛИСЯ НА БАТЬКІВЩИНІ КАЗКАРЯ

Про кілька великих міжнародних турнірів кікбоксерів, у яких успішно виступали українські спортсмени, розповідає віце-президент Всеєвразійської Федерації кікбоксингу (ВФК) Андрій ЧИСТОВ:

— Спершу про змагання в Бішкеку. Тут виступали представники Киргизстану, України, Росії, Узбекистану, Казахстану і Таїланду. Відзначу красиву перемогу в фіналі одесита Чорнолуцького над грізним таїландським бійцем Сантмунгом. Чітко діяла на цьому турнірі бригада арбітрів на чолі з головою колегії суддів СНД Павлом Орлом з Києва.

А головною подією протягом останніх місяців став чемпіонат світу серед клубів (за версією ІАКСА), який проходив в датському місті Оденсі— батьківщині казкаря Андерсена. Тут силами мірялися команди 25 країн. І представники України були серед найсильніших. Чемпіонами світу стали: Шиголов і Можанов (обидва — «Славутич», Київ), Юрков (Запоріжжя), Бассарт («Металіст», Харків), Вовчан («Трансімпекс», Харків), Прилуцький («Трансімпекс», Севастополь).

— А що цікаве очікує на шанувальників кікбоксингу найближчим часом?

— У Харкові 17 жовтня футбольний клуб «Металіст» спільно з нашою федерацією проводить міжнародний професіональний турнір. Це і рейтингові поєдинки, і дев'ятираундовий бій за звання чемпіона Європи за версією ВАКО-ПРО у ваговій категорії до 62 кг. На ринг вийдуть нинішній володар цього титулу бельгієць Паскаль Велімонт та екс-чемпіон світу харків'янин Олександр Бассарт. До Харкова прибудуть представники авторитетних міжнародних Федерацій.

— Нині федераціям з багатьох видів спорту доводиться сутужно. А як ВФК вдається триматися «на плаву»?

— Передовсім завдяки нашим спонсорам: комерційно-консультативному центру «Славутич», міжнародній адвокатській компанії «Бі-Ай-Ем» та СП «Динамо-Атлантик». Однак життя примушує нас і самих заробляти, брати участь в економічних програмах. Завдяки блискучим перемогам наших спортсменів на різних турнірах, їхньому великому авторитету в світі тепер під час проведення різних змагань відомі фірми та підприємства охоче розміщують рекламу навколо рингу. Наші бійці дедалі частіше виїздять на комерційні турніри за кордон. Тут маємо партнера — спортивну фірму з Бангкока (Таїланд). Ще одне: уклали довгострокову дистриб'юторську угоду з болгарською федерацією на поставку з цієї країни до Києва найкращої в світі мінеральної води з гірських джерел Болгарії. У перспективі ще чимало цікавих задумок.

— А де можна придбати найкраще обладнання для боксу та кікбоксингу та цю унікальну мінеральну воду?

— Це дуже просто: слід звернутися до нашої Федерації.

Олександр БОРЩЕВСЬКИЙ.

НА АРЕНАХ КРАЇНИ І СВІТУ

Футбол. Першість країни. Друга ліга. 13 тур. «Явір» — «Нафтохімік» — 2:1, «Чайка» — «Меліоратор» — 0:2, «Войковець» — «Титан» — 3:1, «Дружба» — «Чорноморець-2» — 3:1, «Азовець» — «Таврія» — 1:0, «Газовик» — «Бажановець» — 1:3, «Галичина» — «Медіта» — 2:0, «Дністер» — «Динамо» — 0:0, «Зірка» — «Вагонобудівник» — 3:1, «Рось» — «Шахтар» — 1:0, «Борисфен» — «Металург» — 0:0.

Юнацька збірна України (гравці 1977 року народження, тренер Володимир Киянченко) 18 жовтня матчем з господарями змагання— футболістами Угорщини — розпочнуть відбірковий турнір (шоста підгрупа) чемпіонату Європи. 20 жовтня наші спортсмени зустрінуться зі збірною Вірменії. Переможець турніру потрапить до фіналу, який пройде в квітні — травні-94 в Ірландії.

Ряд матчів нашого внутрішнього календаря перенесено. Це пов'язано з поїздкою національної збірної до США, а київського «Динамо» в середині листопада — до Франції на дні української культури в цій країні. Так от, матчі 12 туру «Динамо» — «Торпедо» та «Металург» — «Чорноморець» перенесено з 24 жовтня на 10 листопада. Зустріч 15 туру «Нива» (Тернопіль) — «Динамо» відбудеться не 14, а 17 листопада. Матчі 1/16 фіналу розиграшу Кубка країни «Динамо» — «Борисфен» пройдуть 3 та 24 листопада.

Демократичні пристрасті

ПОМІТИНГУВАВ

Недавно мого брата, директора пивзаводу, на пенсію проводжали. Ох і проводжа-али! Я жодної не пропустив. Аж поки на свіже повітря не потягло. Вийшов... А там парк недалечко. Ноги самі понесли туди. А на дорозі проти парку люде-ей! Не інакше, мітинг. Чи, може, страйк. То в нас у селі не до страйків. Корів недоєних не залишиш? Ні! Землю орати треба? Треба! І посіяти треба, і прополоти. Про жнива й говорити годі. Отож на різні страйки лише по телеку дивимось. А тут на власні очі побачив. Не вагаючись, вирішив і свою частку внести. Бо підростуть онуки й спитають: «А ти, діду, страйкував? Виступав на мітингах?» Що я скажу? Тепер буде чим похвалитись...

Узяв курс і — вперед у народні маси! Впало в око, що зібрались тут люди переважно не перших молодощів. Виступає якийсь блідолиций пенсіонер у темних окулярах і сірому береті. Розмахує авоською, наче мух ганяє.

— Доведуть ці новоспечені демократи, — розпинається, — що підемо з простягнутою рукою!

«Якщо на демократів бочку котить, то затятий партієць-консерватор, — прикинув я, орієнтуючись, звідки вітер віє, і вклинився у мітинг із гучним зойком: Слава КПРС!

На мене подивились, як на Кашпіровського на телеекрані. А блідолиций оратор і окуляри зняв.

Лише одна тітонька висловила, мабуть, загальну думку про мою політичну платформу:

— Здрасте, я ваша дядина!

Ти ба, не вгадав! Отже, це не колишні партійці. Треба негайно виправляти помилку. Я підняв угору три пальці і: Слава Україні!

— Навіки слава! — відгукнулася та ж сама тітка.

А той, що в береті, реготнув і пустив шпильку:

— Ви що, з партапаратників, що на гаслах звихнулися?

— Гасла вигукувати — не баюру копати, — додав другий дідусь, такий скоцюрблений, що скидався на велику літеру «С». — Працювати треба, а не гаслами розкидатись.

— Правильно! — гаряче відгукнувся я, пробираючись крізь натовп до промовців. — Підтримую ваші вимоги! Чого ви зійшлися і чого вимагаєте? Ну, чого вам треба?

— Хліба, — почулося кілька голосів.

— Дрібні вимоги, — осудливо подивився я на юрбу. — Звісно, хліб — усьому голова. Але ж ми не римські плебеї, яких крім хліба і видовищ нішо не обходило. Ми будуємо суверенну правову державу, входимо на світову арену...

Щоб мене було краще видно й чути, я видерся на чималий ящик для сміття, обійняв ліхтарного стовпа. Хтось смикнув мене за штани:

— Може б, ви спершу чергу зайняли, тоді на стовпа лізли?

Он воно що! Тут, як на сесії, записуються на виступ.

— Дайте мені слово поза чергою, — попросив. — Я коротко.

Люди загелготіли, хтось засміявся. За мене заступився схожий до «С» дідусь:

— Не чіпайте, хай балакає. Людині припекло виговоритись.

Я вдячно кивнув старому і закричав:

— Треба не витрачатись на довгі виступи, а одразу брати бика за роги. Давайте, не гаючись, виробимо пакет вимог і направимо самому Президентові. Бо справді, як сказав попередній промовець, скоро підемо з простягнутою рукою, якщо раніше не витягнемо ноги...

— Тримайтесь міцніше за стовпа, — порадив хтось, — а то справді простягнетесь.

Я не встиг належно відповісти жартівникові, бо в цей час із-за рогу витхнувся хлібний автофургон і зупинився. Ще мить, і я лишився сам на сам з ліхтарним стовпом.

— Куди ж ви?! — гукнув я. А мітинг? Давайте продовжимо!

Та люди, нехтуючи мої палкі заклики, шикувались у довгий ланцюжок, що тягнувся до дверей хлібного магазину.

Григорій ШИЯН

Дніпропетровська обл.

Жарт номера

Нарешті майже кожний з нас може вигукнути, як справжній багатій: «Я розорений!».

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.
Мал. Сергія ФЕДЬКА.

Кишенькова Феміда

Не багатий і не бідний,
Я дивак бо винахідник,
А добився «Жигуля» —
Полюбив, як немовля.
В «Жигулька» є вірний страж:
Змайстрував йому гараж.
Не гараж — універсал:
Там я креслив, спав, писав.
Діогеном в «бочці» жив,
На побачення спішив
З молотком і «Жигульком».
Подружився з теремком,
Бо ж без нього, як без рук.
Де не взявсь родак Дроздюк.
На гараж накинув оком.
— Подаруй! — потерся боком,
Облизавсь: — Оце лахва!
— Але в тебе є вже два!
Одного з них мій собака
Сторожує — псу подякуй.
Як розсердився родак —
Покусав аж двох собак,
І ображений приблуда
Тицьнув позов свій до суду.
«Щоб з досади не здуріть,
Дроздюкові присудіть».
Мов, собі здобуду прав —
Так гараж у око впав.
Я не проти, хай без дуль;
Заначує ж де «Жигуль»?
А суддя? Загнувши кирпу,
В кабінет пихато рипнув,
Рубонув, як на параді:
— Суд уходіт на нараду!
Посичав змієголовий
із Вишинським та Єжовим,
І мов кібець на бузьку:
— Здай будову Дроздюку!
— Де підстави? — я спитав.
Страж законності мовчав.
Я: — Як треба пів-Полтави
Прийде свідками, їй-право...
Тут зчинився тарарам:
— годі красним «Жигулям»
Ночувати в теремку!
Ключ оддайте Дроздюку!..
... Захисти мене, о сонце,
Від продажних правдоборців.

Володимир СЕМЕНО.

Почуте мимохідь

Чому не дозволив

Учителька питає учня:

— Чому ти сьогодні запізнився до школи?

— Я хотів піти на рибалку, але тато мені не дозволив.

— І добре зробив. Він, звичайно, пояснив, чому ти повинен іти до школи, а не на рибалку?

— Він сказав, що черв'яків на двох не вистачить.

Причина злочину

Суддя звертається до підсудного:

— Чи визнаєте ви себе винним в тому, що вкрали в сусідки мокру білизну з мотузкою?

— Так не міг я чекати, доки висохне!

Чому не прибіг раніше

Хлопчик прибіг до міліціонера і б... гає:

— Ходімте скоріше! Якийсь чоловік вже годину б'ється з моїм татком!

— Чому ж ти не прибіг і не сказав раніше?

— Бо тоді татко був згори.

Бив головою

— Нагадайте, за що ви відбували покарання? — питає дільничний.

— Бив головою об стінку.

— Хіба ж за це карають?

— То була не моя голова...

Надіслав Михайло ВІЛОКРИНИЦЬКИЙ.

Справи бізнесові

Псих

Дійшовши до краю хідника, Глинчак намірився було перейти на протилежний бік, як його зупинив голос:

— Ну куди ви так стрімголов? Голову загубите!

— Даруйте, це ви мені? — озирнувся Глинчак і побачив брезклого чоловіка років на сорок.

— Оглядатися слід, перш ніж щось вчинити.

— Але он же горить зелений!

— «Зелені» не горять. Головне, за яким курсом... Акції "Сатурну" скинути. По тридцять п'ять? Годиться... Концерн запросити — негайно, факсом. Брокеру годі й десяти... — продовжував бурмотіти сам до себе брезклий, не звертаючи уваги на Глинчака.

— Скільки, скільки? Вони там що? «Сіверсу» — літаком... Конвертувати одразу, всю суму, готівкою... Я ж сказав: розрахунок за трансфертом. Оптом. Що-що — кредит під дві-сті?.. Перевірте, чи передбачений у контракті форсмажор...

На світлофорі вже світилося червоне. Перехожі з цікавістю поглядали на дивака, що розмовляв сам із собою.

— Псих, — прошепотів Глинчак якомусь дужому хлопцеві, котрий раптом з'явився поруч з брезклим.

— Схоже, з клепки зсунувся на бізнесі.

Проте дебелий молодик пропустив слова Глинчака повз вуха. Зробивши крок, він прочинив дверцята «Мерседеса», що саме підкотив до них.

— Будь ласка, пане президенте!.. — запросив він брезклого.

Підвівши голову від радіомікрофончика, причепленого до лацкана піджака, той усівся у авто і кинув водієві:

— До торгового центру «Експо»! На інсталяцію.

Дужий молодик влаштувався на сидінні позаду...

Савелій ЦИНІН.

Харків.

Міні-проза

Дідівський діагноз

Під час ранкового гоління Семен Ілліч відчув, що в нього щось сталося з вухами. Розібратися як слід не було часу — поспішав на роботу.

Проте на службі неспокій пройняв знову. А тут ще колеги скоса поглядали на Семена Ілліча. Аж поки не підійшла простодушна Нонна Борисівна і нерішуче запитала:

— Семене Іллічу, що з вашими вухами?

Семен Ілліч схопився за голову, глянув у люстерко і закляк. Це були не його вуха. Замість невеличких акуратних до голови причепилися незграбні, розбухлі, що нагадували великі вареники з вишнями, якими мати радувала його в дитинстві.

Підступили й інші колеги, стали розглядати, висловлюючи свої припущення. Зійшлися на тому, що це якась інфекція, й порекомендували негайно звернутися до лікаря.

Відсидівши дві з половиною години в черзі, Семен Ілліч переступив поріг лікарського кабінету.

— На що скаржитесь? — ... відриваючись від якоїсь писанини запитав лікар.

— Ось... подивіться.

Семен Ілліч зняв з голови насунуту на вуха спортивну шапочку.

— Та-а-ак... — похитав головою лікар. — Це сьогодні ви вже третій. Раніше нічого схожого не було... Ви палите? — запитав раптово.

— Палю, — зітхнув Семен Ілліч.

— І дуже хочеться палити?

— Дуже. Проте на жаль... Тепер куриво таке дороге, що й трьох мінімальних зарплат на сигарети не вистачить.

— Зрозуміло! — зрадів лікар. — Оце тільки зараз до мене дійшло! Ні, таки забули ми досвід предків, ой забули. А ще мій покійний дідусь, бувало, казав: «Так хочеться закурити, аж вуха попухли».

І лікар заходився обмацувати руками свої власні вуха.

Феодосій ЛУЗАН.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Газета виходить з 1 січня 1991 року

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в.о.заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописів не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311197.

1, 3, 4, 5, 6, та 8 — сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».